

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

23 жовтня 2019 р. Київ

6643/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення дисциплінарної скарги Лопатинського Андрія Вікторовича стосовно судді Жовтневого районного суду міста Кривого Рогу Борис Ольги Неофітівни,

встановив:

26 лютого 2018 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № Л-1505/0/7-18 надійшла дисциплінарна скарга Лопатинського А.В. стосовно судді Жовтневого районного суду міста Кривого Рогу Борис О.Н.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 26 лютого 2018 року вказану скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Бойку А.М. У зв'язку із закінченням терміну його повноважень згідно із протоколом повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі від 5 червня 2019 року зазначену скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаргнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Зі змісту скарги вбачається, що скаргник фактично не погоджується із процесуальними діями та рішеннями судді Борис О.Н. під час розгляду кримінального провадження (за обвинуваченням) щодо встановлення

судом фактичних обставин справи, долучення та дослідження доказів тощо. Зокрема, скаржник вказує, що у матеріалах справи наявні «фальсифіковані» та суперечливі докази, які не визнаються суддею недопустимими, а певні докази не визнаються нею такими, що пройшли процедуру доказування, суддею не вносяться «корективи» до постановлених нею ухвал відповідно до зауважень скаржника, не призначаються повторні експертизи за його клопотаннями тощо.

Така поведінка судді Борис О.Н., на переконання скаржника, є упередженою, порушує його права як обвинуваченого та містить ознаки дисциплінарних проступків, передбачених підпунктами «а», «б», «г», «г» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до статті 321 КПК України до повноважень головуєчого в судовому засіданні віднесено керування ходом судового засідання, забезпечення додержання послідовності та порядку вчинення процесуальних дій, здійснення учасниками кримінального провадження їхніх процесуальних прав і виконання ними обов'язків, спрямовування судового розгляду на забезпечення з'ясування всіх обставин кримінального провадження, усуваючи з судового розгляду все, що не має значення для кримінального провадження. Згідно зі статтею 94 цього Кодексу оцінка кожного доказу у кримінальному провадженні з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупності зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення здійснюється суддею за його внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження відповідно до вимог закону.

При цьому слід зазначити, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їх рішень.

Згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя не є органом правосуддя. Відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються. Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (Рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Як вбачається з Єдиного державного реєстру судових рішень, за результатами розгляду вказаного кримінального провадження 25 вересня 2018 року суддею Борис О.Н. постановлено обвинувальний вирок, який був переглянутий судом апеляційної інстанції та за апеляційною скаргою ухвалою від 29 січня 2019 року змінений в частині призначеного судом покарання (із врахуванням доводів щодо призначення більш м'якого покарання).

Ухвалюючи таке рішення, суд апеляційної інстанції вказав, що суд першої інстанції у відповідності з вимогами статей 370, 374 КПК України та згідно з вимогами статті 337 цього Кодексу в межах пред'явленого обвинувачення, встановивши фактичні обставини кримінального провадження, обґрунтовано дійшов до висновку щодо обсягу та доведеності вини обвинуваченого, навівши всі встановлені обставини, які відповідно до статті 91 КПК України підлягають доказуванню, оцінку та аналіз досліджених в судовому засіданні доказів. При цьому суд апеляційної інстанції зазначив, що твердження обвинуваченого в апеляційній скарзі щодо неповноти судового розгляду та невідповідності висновків суду, викладених у вирокі фактичним обставинам кримінального провадження з посиланням на недопустимість доказів, покладених судом першої інстанції в основу вироку, порушення судом першої інстанції норм кримінального процесуального права при розгляді відводу судді, неврахування вмотивованих підстав відводу прокурора, допиту громадянина без свідoctва експерта як експерта в суді, дослідження відеозапису дорожньо-транспортної події без внесення фактичних даних з відеозапису до мотивувальної частини вироку, що як наслідок обвинувачений вважає порушенням його права на захист, є необґрунтованими і безпідставними.

Таким чином, за результатами попереднього вивчення дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що вона всупереч вимогам пункту 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Борис О.Н. ознак дисциплінарних проступків, які відповідно до частини першої статті 106 цього Закону можуть бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене вказану дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаргнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Лопатинського Андрія Вікторовича стосовно судді Жовтневого районного суду міста Кривого Рогу Борис Ольги Неофітівни залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик